

נזיר ג

קושי: נזירא מילתא דעבירה, ואמרי' ליה **נאה?**
תירוץ: אין, דאפילו לרבי אלעזר הקפר, דאמר: "נזיר חוטא", הני מילי גבי נזיר טמא, דאידי דבעי מיסתר, דאמ' רחמנא: **והי'א'ם הראשונים יפלו כי טמא נזיר**, התם הוא דלמא אתי למיעבר על נזירותיה, אבל נזיר טהור לאו חוטא קרי ביה.

דברי המשנה	קושי	תירוץ
הריני כזה	נחי נמי דתפוס בשער, הריני כזה לא אמר!	אמר שמואל: כגון שהיה נזיר עובר לפניו.
הריני מסלסל	ממאי דהדין סלסול שער?	כדאמרה ליה ההיא אמתא דבי רבי לההוא גברא: "עד מתי אתה מסלסל בשערך?" קושי: אימא: תורה, דכתיב: סלסלה ותרוחמאק! תירוץ: אמר שמואל: הכא נמי שתפוס בשערו.
הריני מכלכל	ממאי דהדין כילכול שער הוא?	כדתנן: סיד - ר' יהודה אומר: כדי לסוד כילכול, ואמר רב: קושי: אימא: מיזן עניי, דכתיב: ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו! תירוץ: אמר שמואל: הכא נמי שתפוס בשערו.
הרי עלי לשלח פרי	ממאי דהדין שילוח ריבויא הוא?	דכתיב: לחיק פרדס ראונ'ם. קושי: אימא: מידי דעבורי, דכתיב: והוא'ם א'ם א'ם פני חולות! תירוץ 1: תנא פרע פרע יליף, - כתיב הכא: קדוש יהיה לך פרע, - וכתיב התם גבי כהן הדיוט: ופרע לא יחלו. תירוץ 2: האי הוא'ם א'ם א'ם נמי ריבוי הוא, (כדמתרגם רב יוסף:) דכד משקין ליה מיא לפירא ורבי.

רבי מאיר	חכמים
נזיר	אינו נזיר
הרי עלי ציפרין	יש לקיש - מאי טעמא?
ציפרין סמוכין לשיער קיבל עליו, דכתיב: א'ם א'ם א'ם כנשרין רבה וספרה' כצפרין , רבי מאיר סבר: מתפס איניש במידי דסמך ליה דחיישינן שמא צפורי נזיר טמא קיבל עליו. קושי: מכדי חיישינן קאמר, דלמא צפורי נדבה קיבל עליו! תירוץ: א"כ "הרי עלי קן" מבעי ליה. קושי: ודלמא "הרי עלי צפורי מצורע" קאמר! תירוץ: כגון שהיה נזיר עובר לפניו. קושי: ודלמא נזיר טמא, ולפוטרו מן קרבנותיו קאמר! תירוץ: כגון שהיה נזיר טהור עובר לפניו.	לא מתפס איניש במידי דסמך ליה לא חיישינן

שאלה על ר' יוחנן וריש לקיש: מאי בינייהו?

תירוץ: איכא בינייהו כגון דאמר "ציפרין הסמוכין לשער עלי",

- לר' יוחנן, אף על גב דאמר הכי, אי נזיר עובר לפניו - אין, אי לא - לא;
- לרשב"ל, אף על גב דאין נזיר עובר לפניו.

קושי: מי איכא למ"ד לא מתפס איניש במילתא דסמך ליה? והתניא: **האומר ימין - הרי זו שבועה**; מ"ט: לאו משום דכתי': **ויכ'ם ימין וספ'ם א'ם א'ם א'ם וספ'ם א'ם א'ם א'ם**!
תירוץ: אמרי: לא, משום דימין גופיה איקרי שבועה, דתניא: **מניין לאומר ימין שהיא שבועה? שנאמר: נספ'ם א'ם א'ם א'ם.** ומניין לאומר שמאל שהיא שבועה? שנאמר: **וספ'ם א'ם א'ם א'ם.**

משנה. הריני נזיר מן החרצנים, ומן הזגים, ומן התגלחת, ומן הטומאה. הרי זה נזיר, וכל דקדוקי נזירות עליו.

קביעה: מתנני דלא כר' שמעון;

חכמים	רבי שמעון	
נזיר אפילו לא נזר אלא אחד מנהון הוי נזיר	אינו חייב עד שידור מכולם	נזר מדבר אחד
אמר קרא: מיין ושכר יייר	אמר קרא: מכל אשר יצא מספן היין מחצניט ואד לא.	מאי טעמא
	ההוא מיבעי ליה: לאסור יין מצוה כיון הרשות.	מה עושה עם הפסוק של השני?

